

[Pürschel.]

Lemfældighed og taber alt Hold, noget, der ikke savnes al Anledning til at frygte for“.

Denne ejendommelig forsigtige Udtryksmaade siger jo, at man da i Landstinget mente, at man i Ministeriet saa noget for lemfældigt paa det. Man har her i Landet i det væsentlige anlagt en, om jeg saa maa sige, negativ Grænses Betragtning. Naar Manden opfyldte et vist Minimum af Krav, har man ikke ment at kunne udelukke ham. Jeg tror, det vilde være rigtigt at nærme sig lidt mere det positive Synspunkt, at man for at opnaa Statsborgerret her i Landet skulde være et positivt ønskeligt Led i det danske Folkesamfund. Det vilde efter min Mening stemme bedre med den Betragtning, man mange Steder i Udlandet anlægger.

Der findes i dette fortrolige Aktstykke en lille Statistik. Jeg har paa Forhaand sikret mig den højtærede Ministers Tilsladelse til at citere de Tal, der findes paa dette Punkt. Det er muligt, at man skal tage disse Tal med en vis Varsomhed, men nogen Vejledning giver de dog sikkert. Man kan deraf se, at det gennemsnitlige aarlige Antal af naturaliserede Hovedpersoner sammenlignet med Befolkningensmængden giver følgende Tal i Promille af Befolkningen: for Kanada 2,5, for De forenede Stater i Amerika 1,3, Frankrig 0,6, Schweiz 0,5, Danmark 0,24, Sverige 0,06, Nederlendene 0,05, Storbritannien 0,03 og Belgien 0,02. Det vil altsaa ses, at Danmark her staar meget højt i Rækken. Stater som Kanada og De forenede Stater i Amerika kan ikke helt bruges til Sammenligningsgrundlag, fordi de i tidligere Tid i høj Grad har tilstræbt at trække Indvandrere til sig; denne Politik er ganske forandret i de senere Aar, men de har tidligere søgt at trække Indvandrere til sig, og dette maa ganske naturligt give sig Udtryk i den Naturalisation, der finder Sted endnu i en Aarrække. Men her i Europa er det, naar man ser bort fra det folkefattige Frankrig, kun Schweiz, der ligger over Danmark, omtrent dobbelt saa højt, og det har jo ogsaa sin særlige Forklaring igennem det stærkt internationale Præg, Schweiz alle Dage har haft.

Jeg mener altsaa, at Danmark uden paa nogen Maade at skærpe Reglerne ud over, hvad der er rimeligt, kunde skærpe sine Krav ganske betydeligt, og jeg mener ogsaa, at man burde gøre det. Nu er det

jo ikke muligt for Folketingsudvalget i Aar at naa til en virkelig Gennemarbejdning af dette Aktstykke; det er et Aktstykke paa ca. et halvhundredre trykte Sider, saa det vil ikke kunne lade sig gøre. Man maa derfor forbeholde sig til næste Aar at tage dette Spørgsmaal op. Men Spørgsmaalet her er i det hele en Udløber af et andet og mere almindeligt Spørgsmaal, og det vilde smigre mig vanvittigt, om jeg nu for et Øjeblik kunde paaregne den højtærede Indenrigsministers Interesse — jeg maa naturligvis tilgive Ministeren, at han er faldet for Fristelsen til at tale med et saa udmærket Medlem af dette Ting som den udmærkede Partifælle af mig, som i Øjeblikket konverserede ham. Men jeg vil gerne sige, at det er en Udløber af det almindelige Spørgsmaal om fremmedes Retsstilling her i Landet, og ogsaa dette Spørgsmaal kunde der være Anledning til at tage op til Betragtning.

Vi er her i Landet meget liberale i Retning af baade at give Udlændinge Adgang til Erhverv og til at give dem Adgang til politisk Agitation og i Retning af at give dem Adgang til at erhverve fast Ejendom — for at nævne en Ting, som heller ikke er uden Interesse. Baade i Sverige og i Tyskland har man, saa vidt jeg ved, Regler, som siger, at en Udlænding ikke uden videre kan erhverve fast Ejendom, men skal have Tilladelse dertil, og jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage ogsaa dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som ikke er uden Interesse for meget vide Kredse her i Landet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, foreløbig i et Udvalg.

Munch-Petersen: Det er en ligefrem ædel Kapestrid, der gør sig gældende mellem det ærede Medlem Hr. Pürschel og den højtærede Indenrigsminister om, hvem der først er kommet paa den Tanke at skærpe Reglerne for Givelse af Indfødsret her i Landet i reaktionær Retning; men givet er det, at det var det ærede Medlem Hr. Pürschel, der for to Aar siden her i Tinget fremdrog dette Spørgsmaal og mente, at Reglerne burde skærpes i nazistisk Retning, og at Indenrigsministeren straks ved den Lejlighed tog Ordet og hilste disse Tanker med Glæde. Den Betænkning, som Landstingets Udvalg har afgivet, viser ogsaa, at man nu i flere Retninger er kommet ind paa en Skærpelse;